

Olsztyn, 3 czerwca 2019 roku

Dr hab. Krystyna Szczechowicz
Katedra Prawa Wykonawczego i Psychologii Sądowej
Wydział Prawa i Administracji
Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego
w Olsztynie

Recenzja

osiągnięć naukowych doktor Moniki Kotowskiej, w tym rozprawy habilitacyjnej pt. *Kariery kryminalne członków zorganizowanych grup przestępczych*, Difin, Warszawa 2019, ss. 441 wraz z oceną Jej działalności dydaktycznej i organizacyjnej, przygotowaną w postępowaniu habilitacyjnym.

Pani dr Monika Kotowska w 2008 roku uzyskała stopień doktora nauk prawnych na Wydziale Prawa Uniwersytetu w Białymstoku. Promotorem rozprawy doktorskiej pt. *Przestępczość nieletnich – aspekty kryminologiczne i prawne*, był prof. dr hab. Wiesław Pływaczewski.

I. Podstawa prawna

Decyzją Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 2 kwietnia 2019 roku zostałam powołana w charakterze recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr Moniki Kotowskiej prowadzonym przez Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko – Mazurskiego w Olsztynie.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789) w

zw. z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 roku Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r., poz. 1669) do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną. Osiągnięcie może stanowić: dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części, albo cykl publikacji powiązanych tematycznie; zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne; część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Zadaniem recenzenta powołanego w przewodzie habilitacyjnym jest dokonanie oceny, czy osiągnięcia naukowe habilitanta spełniają wymienione kryteria (art. 18a ust. 7 cyt. Ustawy).

Działając na mocy upoważnienia udzielonego w art. 16 ust. 4 powołanej ustawy Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego określił w drodze rozporządzenia, kryteria oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. z 2011 r., Nr 196, poz. 1165) określiło w sposób konkretny kryteria jakie osoba taka winna spełnić w zakresie: osiągnięć naukowo-badawczych, współpracy międzynarodowej, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz uzyskanych nagród.

II. Ocena osiągnięć naukowych

1. Ocen rozprawy habilitacyjnej

Jako osiągnięcie naukowe spełniające wymagania z art. 16 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789) dr Monika Kotowska wykazała monografię zatytułowaną *Kariery kryminalne członków zorganizowanych grup przestępczych*, Difin, Warszawa 2019, ss. 441. Problem badawczy podjęty przez Habilitantkę został wybrany racjonalnie i posiada pełne uzasadnienie. Praca składa się z części teoretycznej i empirycznej. Kilkuletnie badania Habilitantki wplatają się w podjęte w innych krajach badania nad przestępczością zorganizowaną, a w szczególności nad członkami zorganizowanych grup przestępczych. Stanowią również pewnego rodzaju kontynuację badań empirycznych

przeprowadzonych przez Zbigniewa Rau, który jako pierwszy przeprowadził wywiady ze świadkami koronnymi (Z. Rau, *Przestępczość zorganizowana w Polsce i jej zwalczanie*, Kraków 2002). Należy odnieść się z pełną aprobatą do tego, że Habilitantka podjęła się takich badań.

Cele recenzowanej monografii jak wskazała Autorka to:

- opis sylwetek członków zorganizowanych grup przestępczych,
- stworzenie typologii członków zorganizowanych grup przestępczych,
- pokazanie motywacji udziału badanych w strukturach przestępczości zorganizowanej,
- wyjaśnienie podłoża karier kryminalnych badanych ze szczególnym uwzględnieniem czynników ryzyka, które wpływają na rozpoczęcie działalności przestępczej,
- opis przebiegu karier przestępczych badanych z uwzględnieniem ich dynamiki i struktury,
- określenie cech charakterystycznych karier kryminalnych badanych oraz występujących pomiędzy nimi podobieństw i różnic,
- opracowanie typologii karier kryminalnych członków zorganizowanych grup przestępczych ze względu na długość deklarowanej działalności przestępczej,
- ukazanie funkcjonowania członków zorganizowanych grup przestępczych w czasie odbywania kary pozbawienia wolności oraz ich planów po opuszczeniu zakładu karnego (s. 138-139).

Cele te Habilitantka zrealizowała w pełnym zakresie, jak również z powodzeniem zweryfikowała postawione hipotezy.

Praca składa się z 7 rozdziałów, wstępu i wniosków końcowych, a także wykazu wykorzystanej w pracy literatury, aktów prawnych, stron internetowych oraz spisu tabel i ramek. Opracowanie inicjuje Wstęp, w którym Autorka uzasadnia dlaczego postanowiła zgłębić problematykę rodzimych członków zorganizowanych grup przestępczych (s.11-14). Wskazuje, że wyniki zagranicznych badań pokazują, iż kariery członków zorganizowanych grup przestępczych odbiegają od karier pospolitych przestępców.

W rozdziale I monografii Autorka poddała analizie definicję przestępczości zorganizowanej, przybliżyła genezę tego zjawiska – wskazując na czynniki rzutujące na jej powstanie i rozwój. Następnie Autorka przedstawiła współczesne przejawy przestępczości zorganizowanej i wyodrębniła czynniki, które ograniczają badania nad tym zjawiskiem i prowadzą do tego, że większość opracowań naukowych jemu poświęconych ma charakter teoretyczny.

W rozdziale II Autorka przedstawiła w pierwszej kolejności rozważania na temat zasad odpowiedzialności za udział w zorganizowanej grupie przestępczej lub związku

mającym na celu popełnienie przestępstw. Należy zauważyć, że przepisy kodeksu karnego z 1997 r., nie zawierają definicji zorganizowanej grupy przestępczej, co pozostawia szerokie pole interpretacyjne, które stara się wypełnić zarówno nauka prawa karnego, jak i orzecznictwo. Habilitantka czyni bardzo ograniczone rozważania w tym zakresie z odwołaniem się do poglądów doktryny, natomiast brak jest odwołania się do orzecznictwa i prezentowanych w nim poglądów (s. 54-57). Uwaga powyższa odnosi się także do rozważań Habilitantki w zakresie regulacji art. 60 § 3 k.k. (tzw. „małego świadka koronnego”). W doktrynie i orzecznictwie nie ma jednolitości poglądów odnośnie rozumienia terminu „ujawni” w odniesieniu do informacji dotyczących osób uczestniczących w popełnieniu przestępstwa oraz istotnych okoliczności dotyczących jego popełnienia. Na tle rozbieżności występujących w orzecznictwie wydana została Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2004 r., I KZP 24/04. Wskazane, zatem byłoby poruszenie tych zagadnień.

Rozdział III poświęcony został karierom przestępczym na tle dorobku kryminologii rozwojowej. Autorka określa cztery obszary zainteresowań kryminologii rozwojowej, po czym szczegółowo się do nich odnosi. W dalszej części prezentuje definicje kariery przestępczej i precyzuje w jakim ujęciu terminem tym będzie posługiwała się w swojej pracy. Kolejne podrozdziały są logiczną kontynuacją i omówiona zostaje w nich geneza i rozwój zainteresowania problematyką karier kryminalnych, dorobek badań nad karierami kryminalnymi, w tym badań polskich oraz stan badań nad karierami członków zorganizowanych grup przestępczych.

W rozdziale IV Habilitantka określa: cel badań (s. 138-139), hipotezy (s. 139), przedmiot badań (139-140), czas i obszar badań (s. 140), metody, techniki i narzędzia badawcze (s. 141-152), organizację i przebieg badań (s. 156-168) oraz uzasadnienie wielkości próby badawczej i jej doboru (s. 152-156), a nadto wskazuje okoliczności, które ograniczały badania na terenie zakładów karnych i aresztów śledczych (s. 169-178).

W kolejnych trzech rozdziałach (V-VII) Habilitantka skoncentrowała się na przedstawieniu i omówieniu wyników badań własnych. Materiał badawczy zawiera opis 157 przypadków sprawców – prawomocnie skazanych członków zorganizowanych grup przestępczych. Badania są imponujące pod każdym względem – ilościowym, czasowym i metodycznym. Zamknięciem rozważań są wnioski końcowe. W tej części opracowania dokonano również weryfikacji hipotez badawczych. Jako pewne przeoczenie i niefortunna kolejność zdań należy uznać zapis zawarty we wnioskach końcowych: „Młodzi mężczyźni często dopuszczali się przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu. Były to głównie przestępstwa rozbójnicze” (s. 516).

Habilitantka prawidłowo wykorzystwała dorobek doktryny polskiej i obcej. W bibliografii wykazała 444 publikacji naukowych, w tym pozycje anglojęzyczne.

Autorka monografii w sposób logiczny, zrozumiały i wyważony prezentuje swoje stanowisko, co niewątpliwie świadczy o Jej dojrzałości naukowej. Czyni to umiejętnie, bez zbędnego i narzucania swego poglądu.

Poza wskazanymi wyżej niewielkimi zastrzeżeniami, należy odnotować, że prawidłowo i syntetycznie wypadają na tle całej monografii wnioski końcowe, stanowiące swoiste kompendium wiedzy, wyprowadzone z analiz przeprowadzonych badań. Pod względem redakcyjnym praca została przygotowana starannie (zdarzają się tylko drobne literówki). Po lekturze pracy stwierdzam, że przedstawione przez Habilitantkę osiągnięcie naukowe w postaci dzieła pt. *Kariery kryminalne członków zorganizowanych grup przestępczych*, Difin, Warszawa 2019, oceniam pozytywnie. Monografia stanowi cenne i kompleksowe opracowanie poświęcone problematyce karier kryminalnych członków zorganizowanych grup przestępczych.

Nie mam również wątpliwości, że stanowi ono znaczny wkład Habilitantki w rozwój prawa jako dyscypliny naukowej w rozumieniu art. 16 ust. 1 ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

2. Autorstwo lub współautorstwo w publikacjach naukowych

Dorobek naukowy Habilitantki – z wyłączeniem monografii *Kariery kryminalne członków zorganizowanych grup przestępczych*, Difin, Warszawa 2019, która została objęta odrębną oceną, uznać należy za znaczny w zakresie jakościowym. Łącznie dorobek Habilitantki to 73 różnorodnych publikacji. Dorobek ten obejmuje różnorakie pozycje, tak pod względem tematycznym, jak i z punktu widzenia ich wartości naukowej. W skład jego wchodzi 21 artykułów naukowych, 50 rozdziałów w monografiach naukowych oraz 2 „recenzje”. Artykuły były publikowane w następujących czasopismach naukowych:

- Studiach Prawnoustrojowych – 9
- Archiwum Kryminologii – 3
- Przeglądzie Więziennictwa Polskiego – 1
- Białostockich Studiach Prawniczych – 1
- Przeglądzie Policijnym – 4
- Zagadnieniach Społecznych – 2
- UWM Law Review - 1

W 15 artykułach udział Habilitantki wynosił 100%, a w 6 – 50%, zaś odnośnie 50 rozdziałów w monografiach, to 22 napisała samodzielnie, a pozostałe we współautorstwie.

Zainteresowania naukowe dr Moniki Kotowskiej skupiają się trzech głównych zagadnień: przestępczości nieletnich, polityki kryminalnej oraz przestępczości zorganizowanej, a nadto można wyróżnić nurt związany z prostytutką i tzw. „zieloną” kryminologią.

W ramach pierwszej grupy na uwagę zasługuje artykuł pt. *Uwarunkowania przestępczości nieletnich na obszarze województwa warmińsko - mazurskiego w świetle badań empirycznych* Archiwum Kryminologii 2011 t. XXXIII, s. 196-212. W tym przypadku Habilitantka po przeprowadzeniu badań empirycznych (500 akt sądowych) zaprezentowała kryminologiczną charakterystykę nieletniego sprawcy czynu karnego z pogłębioną analizą zjawiska przestępczości nieletnich. Pozostałe opracowania w tym obszarze to: *Postępowanie z nieletnimi w świetle projektu nowego kodeksu nieletnich*, [w:] *Współzależność prawa karnego materialnego i procesowego*, (red.) Z. Cwiakalski i G. Artymiak, Warszawa 2009, s. 712-717; *Warunki karnej odpowiedzialności nieletnich - zagadnienia normatywne i politycznokryminalne*, Przegląd Policyjny 2010, nr 4, s. 94-111; *Instytucja mediacji w Polsce na tle problematyki przestępczości nieletnich*, Studia Prawnoustrojowe 2010, nr 11, s. 267-274; *Obowiązek naprawienia szkody w postępowaniu w sprawach nieletnich - uwagi na tle teoretycznym i praktycznym* [w:] *Karnomaterialne i procesowe aspekty naprawienia szkody w świetle kodyfikacji karnych z 1997 r. i propozycji ich zmian*, (red.) Z. Cwiakalski, G. Artymiak, Warszawa 2010, s. 377-392; *How the Polish system of dealing with juvenile delinquency relates to the European Parliament Recommendations – legal and psychological considerations* [w:] *INTEGRAZIONE E POLITICHE DI VICINATO Nuovi diritti e nuove economie*, (red.) G. Dammacco, B. Sitek, A. Uricchio, Editore Cacucci 2012, s. 491-497; *The state policy of juvenile perpetrators of criminal act in the light of selected legal models*, (w:) *Bezpieczeństwo współczesnego świata. Edukacja i komunikowanie*, (red.) Z. Dziemianko, A. , Poznań 2013, s. 133-148, poświęcone są karnomaterialnej i procesowej problematyce przestępczości nieletnich.

W ramach drugiego obszaru badawczego można wyróżnić kilka nurtów. Na uwagę zasługuje ten dotyczący problematyki związanej z wykonywaniem kary pozbawienia wolności. Zagadnienia te znalazły się w następujących publikacjach: *Odbywanie kary pozbawienia w Polsce przez cudzoziemców*, [w:] *Status cudzoziemca w prawie międzynarodowym. Implikacje w prawie Unii Europejskiej i polskim porządku prawnym*, (red.) O. Łachacz, J. Galster, Olsztyn 2013, s. 340-357; *Wpływ kryminalizacji na rozmiar*

populacji więziennej w Polsce, [w:] *Granice kryminalizacji i penalizacji*, (red.) S. Pikulski, M. Romańczuk-Grącka, Olsztyn 2013, s. 580-591; *Przemyt przedmiotów niebezpiecznych i niedozwolonych na teren jednostek penitencjarnych*, Przegląd Więziennictwa Polskiego 2014 nr 83, s. 121-136; *Realizacja prawa do podtrzymywania więzi rodzinnych u osób skazanych na karę pozbawienia wolności za pomocą programu Skype*, [w:] *Przyszłość polskiego prawa karnego. Alternatywne reakcje na przestępstwo*, (red.) S. Pikulski, W. Cieślak, M. Romańczuk-Grącka, Olsztyn 2015, s. 441-452; *Prawo do skargi w praktyce penitencjarnej*, [w:] *Karnomaterialne i procesowe instrumenty ochrony jednostki przed nadużyciami władzy państwowej*, (red.) J. Karaźniewicz, T. Kuczur, Toruń 2015, s. 199-225; *Instytucja prośby w praktyce penitencjarnej. Wybrane problemy teoretyczne i praktyczne* [w:] *Przestępczość. Dowody. Prawo. Księga Jubileuszowa Prof. Bronisława Młodziejowskiego*, (red.) J. Moszczyński, D. Sołodov, I. Sołtyszewski, Olsztyn 2016, s. 402-417; *Mowa nienawiści w warunkach izolacji penitencjarnej. Wybrane problemy* [w:] *Mowa nienawiści a prawo na tle współczesnych zjawisk społeczno-politycznych*, (red.) W. Pływaczewski, M. Duda, Olsztyn 2017, s. 133-146; *Wybrane zagadnienia z problematyki skazanych „szczególnie chronionych”* [w:] *Między stabilnością a zmiennością prawa karnego. Dylematy ustawodawcy*, (red.) W. Cieślak, M. Romańczuk-Grącka, Olsztyn 2017, s. 179-191; *Wolność religijna w warunkach izolacji penitencjarnej* [w:] *Wybrane problemy indywidualizacji wykonywania kary pozbawienia wolności i środków probacyjnych*, (red.) A. Nawój-Śleszyński, J. Łuczak, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź 2017, s. 139-156; *Funkcjonowanie „białych kólnierzyków” w warunkach izolacji penitencjarnej. Studium przypadku*, *Archiwum Kryminologii* 2017 t. XXXIX, s. 149-175.

Warto zauważyć, że rozważania w zakresie problematyki przestępczości zorganizowanej zawarte w monografii *Kariery kryminalne członków zorganizowanych grup przestępczych*, Difin, Warszawa 2019 poprzedzone zostały publikacjami związanymi z tą tematyką. Problematykę tę Habilitantka podjęła w opracowaniach: *Role of women in the criminal world of mafia*, [w:] *Organized Crime and terrorism. Reasons – manifestations – counteractions*, (red.) W. Pływaczewski, Olsztyn 2011, s. 65-87, *Przestępczość zorganizowana w kontekście problematyki przestępczości nieletnich. Wybrane problemy*, *Przegląd Policyjny* 2011, nr 3, s. 28-38; *Charakterystyka członka zorganizowanej grupy przestępczej z punktu widzenia kryminologii humanistycznej*, *Archiwum Kryminologii* 2014 t. XXXV, s. 283-303; *Zagrożenie zjawiskiem korupcji ze strony członków zorganizowanych grup przestępczych z perspektywy funkcjonariuszy Służby Więziennej*, *Studia Prawnoustrojowe* 2015 nr 27, s. 139-152, *Przemyt imigrantów jako obszar zainteresowania*

członków zorganizowanych grup przestępczych. Studium przypadku, [w:] Uchodźcy - nowe wyzwania dla bezpieczeństwa europejskiego na tle standardów praw człowieka, (red.) W. Pływaczewski, M. Ilnicki, Olsztyn 2015, s. 78-91; Agresja jednostki jako czynnik rekrutacji do zorganizowanej grupy przestępczej [w:] „Психологический вademecum” Witebsk 2017, s. 204-212.

Oceniając pod względem ilościowym i jakościowym dorobek Habilitanta należy stwierdzić, iż jest on zadawalający. Szeroki wachlarz zainteresowań badawczych, na które składa się: przestępczość nieletnich, polityka kryminalna, przestępczość zorganizowana, problematyka „prostytucji” oraz tzw. zielona kryminologia, świadczy o dojrzałości naukowej Habilitantki. Każdy z tych obszarów ma swoje odbicie w pracach Habilitantki. Wszystkie mają wymiar „osiągnięcia naukowego” i oceniam je bezsprzecznie jako stanowiące znaczny wkład Habilitantki w rozwój wybranej dyscypliny naukowej.

3. Kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach.

Dr Monika Kotowska wskazała, że uczestniczyła w charakterze wykonawcy w projekcie „Przypadek przedmiotów i korupcji pochodzących z przestępstwa (w ramach projektu przyznanego przez Ministra Nauki i szkolnictwa Wyższego, realizowanego w latach 2009-2011, Nr N110 104935).

4. Międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność naukową.

Habilitanta nie otrzymał międzynarodowych nagród za działalność naukową. Natomiast uzyskała dwie nagrody JM Rektora UMW: w 2015 r. – nagroda indywidualna II stopnia za osiągnięcia w dziedzinie naukowej i w 2018 r. – nagroda indywidualna III stopnia za działalność naukową.

5. Wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych.

Kandydata wykazuje aktywność na polu konferencyjnym, uczestniczyła czynnie w 9 konferencjach o charakterze międzynarodowym zorganizowanych na terenie kraju oraz 13 konferencji ogólnopolskich.

III. Ocena w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej Habilitanta.

1. Dorobek dydaktyczny i popularyzatorski.

Pan dr Monika Kotowska pracę dydaktyczną rozpoczął w roku 2004 kiedy to została zatrudniona na stanowisku asystenta w Zakładzie Kryminologii, Wiktymologii i Problematyce Przeszeczności Zorganizowanej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińskiego – Mazurskiego w Olsztynie. W okresie od 2009 r. do 2012 r. zajmowała stanowisko adiunkta w Zakładzie Kryminologii, Wiktymologii i Problematyce Przeszeczności Zorganizowanej, WPiA UWM, a od 2012 r. jest adiunktem w Katedrze Kryminologii i Polityki Kryminalnej, WPiA UWM. Prowadziła ćwiczenia oraz wykłady z kryminologii – wiktymologii, psychologii kryminalnej, prawa karnego i prawa wykroczeń, a nawet prawa pracy. Habilitantka od 2009 r. prowadzi seminarium licencjacie na kierunku Administracja – studia niestacjonarne i na kierunku Bezpieczeństwo Wewnętrzne – studia niestacjonarne. Do końca 2018 r. – była promotorem ok. 50 prac dyplomowych oraz recenzentem. 60 prac dyplomowych i magisterskich.

Oceniając aktywność dydaktyczną Habilitantki należy stwierdzić, że posiada On wieloletnie doświadczenie dydaktyczne.

2. Współpraca międzynarodowa Habilitanta.

Pani dr Monika Kotowska nie odbywała staży w zagranicznych ośrodkach naukowych.

3. Udział w konsorcjach i sieciach badawczych oraz kierowanie projektami we współpracy z innymi ośrodkami naukowymi w kraju i za granicą.

Habilitantka bierze od 2009 r. udział w Forum Naukowym „Podlasie - Warszawa i Mazury”.

4. Udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism.

W 2012 r. Pani dr M. Kotowska była redaktorem naukowym artykułów zamieszczonych w Nr 15 czasopisma „Studia Prawnoustrojowe”.

5. Członkostwo w organizacjach i towarzystwach naukowych (międzynarodowych lub krajowych).

Habilitantka jest członkiem 2 krajowych towarzystw: Polskiego Towarzystwa Kryminologicznego im. S. Batawii oraz Polskiego Towarzystwa Kryminalistycznego.

6. Opieka nad doktorantami.

Z przedłożonych dokumentów nie wynika aby Habilitantka była angażowana w tą pracę i była tzw. promotora pomocniczego.

7. Wykonywanie ekspertyz.

Z autoreferatu nie wynika by Pani dr M. Kotowska wykonywała ekspertyzy

8. Recenzent projektów i publikacji (międzynarodowych i krajowych).

Habilitantka recenzowała 9 publikacji w „Zagadnieniach Społecznych” (2014-2017) oraz 2 artykułów dla czasopisma „Kultura Bezpieczeństwa – Nauka – Praktyka – Refleksje” (2017).

IV. Wnioski

Przedstawianym przez Habilitantkę osiągnięciem naukowym, o jakim mowa w art. 16 ust. 1 i 2 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789) jest monografia pt. „*Kariery kryminalne członków zorganizowanych grup przestępczych*”, Difin, Warszawa 2019. Recenzentami wydawniczymi byli prof. Jerzy Sarnecki, dr hab. Piotr Chlebowicz.

Stwierdzam, że zarówno osiągnięcia naukowe, jak i pozostały dorobek naukowy oraz aktywność naukowa Pani dr Moniki Kotowskiej spełniają kryteria określone w art. 14 Ustawy z dnia 14. marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r., poz. 1789) i wnoszę o wydanie przez Komisję Habilitacyjną uchwały wyrażającej pozytywną opinię w przedmiocie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Olsztyn, dnia 3 czerwca 2019 roku

dr hab. Krystyna Szczechowicz

